

et Dyrtidstillæg til ham: han kom vel nok ud af det med de 8,000 Kr., han har i Forvejen, men, naar jydsk Landmænd have Raad til at give 10,000 Kr. til en Direktør i et Andelsselskab, saa mener jeg nok, at en Mand, der er sin Plads saa godt voksen, som Faber har vist sig at være, har Staten Raad til at give en lignende Løn; det er dog anderledes dyre Interesser, her staa paa Spil. Hvad Konsulent Arup angaar, da staa det mig ikke nær saa klart, om han har udfoldet en lignende Energi. Det kommer mig ikke for, at han har gjort det, og jeg vil derfor henstille, om man ikke kunde lade være med at koble de to sammen.

Jeg vil dernæst omtale en Post under II. A. 13. a.: til Udgifter i Henhold til Lov af 1ste April 1887 jfr. Lov af 14de April 1893. Hele Beløbet er 390,000 Kr. og; hvis ærede Medlemmer ville se efter i Anmærkningerne, ville de se, at der af disse 390,000 Kr. foreslaas et Bidrag af 10,000 Kr. som Tilskud til Lønninger af Foreningskonsulenter i Husdyrbrug. Dette Beløb vil jeg foreslaa forhøjet. Husdyrloven eller rettere dens ny § 9 i Lov af 14de April 1893 forudsætter nemlig, at Statstilskuddet skal være indtil $\frac{2}{3}$ af Foreningernes eget Tilskud, men det er nu langt fra Tilfældet. Dette Tilskud er i de senere Aar gaaet ganske betydeligt ned, saa vi nu ere havnede ved et Tilskud af omtrent $\frac{1}{3}$ af Foreningernes eget. Statstilskuddet til Kvægavlsforeningerne har samtidig været nedadgaaende, og derfor er det i de senere Aar blevet vanskeligere for disse Fællesforeninger at afholde de store Udgifter, som falde paa dem i forskellige Retninger, bl. a. ogsaa til Lønning af deres Konsulenter. I Fjor blev Bidraget til Kvægavlsforeningerne sat op med 10,000 Kr., men det burde have været forhøjet noget mere, thi selv med den Forhøjelse ville vi ikke komme op til et Statstilskud, der svarer til, hvad vi i tidligere Aar have faaet.

I 1898 havde vi 25 Foreningskonsulenter, i 1899 blev der 2 mere i Jylland, men hvor stort Antallet er i hele Landet i 1899 ved jeg ikke. Af de 25, vi havde i 1898, var der 11 i Jylland. Disse 11 fik af denne Konto et Tilskud fra Staten af 1830 Kr. I 1899 var der altsaa 13 i Jylland, men Tilskuddet blev desuagtet ikke forhøjet mere end 10 Kr.; de fik i 1899 1840 Kr.; Beløbet er for Jylland fordelt i Portioner fra 50—325 Kr.; ærede Medlemmer ville nu se, at Jylland trods det, at det har haft omtrent Halvdelen af Kon-

sulenterne, ikke har faaet mere end omtrent en Femtedel af Tilskuddet, idet de, som jeg nævnede, i 1898 have faaet 1830 Kr., og da hele Summen jo er bleven fordelt, maa Øerne have faaet 8170 Kr. Jeg fandt, den Gang jeg saa det, at det var vistnok et Misforhold. Jeg maa dog her indskyde en Bemærkning, nemlig at der findes jo 3,000 Kr. som Lønning af Konsulenterne i Landboforeningerne og andre landøkonomiske Foreninger. Jeg ved, at for Jyllands Vedkommende er der en af disse 11 Konsulenter, som jeg nævnede, der har faaet Tilskud derigennem, og der findes endelig en Konto paa 8,250 Kr. „til Undersøgelse af Hoppers og Hingstes samt Køers og Tyres Afkom“; den findes under II. A. 13. e.; der er en af de jydsk Konsulenter, som har faaet sin Løn ud af denne Sum; men jeg forudsætter, at nogle af Øernes Konsulenter have faaet deres Løn paa de samme Konti, og saa antager jeg ikke, det forrykker Sammenligningen mellem dem, naar man gaar ud fra de 11 Konsulenter i Jylland og altsaa de 14 paa Øerne. Som sagt, jeg fandt, at der var vistnok et Misforhold til Stede, jeg frygtede noget for, at Jylland blev forurettet her. Jeg henvendte mig derfor i Landbrugsministeriet med Anmodning om at faa at vide, med hvor store Beløb Statens Bidrag blev fordelt til de enkelte Foreninger, og hvor stort et Beløb hver enkelt Forening selv ydede i Tilskud. Men jeg fik i Landbrugsministeriet en mild Afvisning; man sagde til mig, at det var jo Spørgsmaal, som Finansudvalget kunde udbede sig Oplysning om. Det vidste jeg naturligvis nok, men jeg vilde gerne have Oplysningerne nu for at kunne bruge dem. Vi have jo for Øjeblikket ikke noget Finansudvalg, og saa vilde der gaa lang Tid, inden jeg fik disse Oplysninger. Naturligvis skal jeg indrømme, at det var en Naivitet fra min Side; jeg var virkelig saa enfoldig at tro, at en Folketingsmand kunde gaa ned i Landbrugsministeriet og udbede sig Oplysninger af den Art, jeg her har omtalt, naar han mente, at disse Oplysninger kunde være af Vigtighed for at belyse den Sag, han agtede at forelægge for det høje Ting. Jeg gik jo ud fra, at det var ingen Statshemmelighed, som kunde bringe Land og Rige i Fare, hvis jeg skulde gaa hen og røbe den ved denne Lejlighed. Imidlertid maa jeg tilføje, at den højtærede Landbrugsminister har været mere velvillig, og han har i Aften tilstillet mig netop nogle af de Oplysninger, jeg begærede; det er ikke sket i det